

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

1. De Morte

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

CAPUT XV.

*Quos affectus quis possit elicere ex
consideratione quatuor hominis no-
vissimorum.*

I. *De Morte.*

UBi quis consideraverit mortem, illius vide-
licet necessitatem atque infallibilitatem,
horæ verò incertitudinem, aliasque circum-
stantias, ut dolorem, quem percipiemus ex eo,
quod melius non vixerimus, ingens momen-
tum hujus ultimi transitus, à quo dependet
æternitas beata aut damnata, aliaque similia su-
perius proposita meditationis puncta, mox in
animo illius nascetur:

1. Timor malè concludendi hanc ultimam
vitæ periodum, quæ vel maximos Sanctos per-
terruit.
2. Contemptus omnium visibilium, quod
ea tam modico tempore possidere valea-
mus.
3. Sanctum quoddam odium, aut saltem
minor amor atque existimatio corporis nostri
in escam aliquando vermium evaturi.
4. Desiderium patiendi atque agendi in vi-
ta ista pœnitentiam, ut minorem habeamus
causam timendi horam mortis.
5. Constans propositum ita semper viven-
di, ac si quovis nobis moriendum foret mo-
mento,

I.

Alii-

Aliique sancti affectus, quos anima hæc potest ratione exprimere :

O quàm terribilis hic transitus est, etiam fidelissimis servis tuis, Domine Deus ? quàm ergo mihi formidabilis esse debet ob innumera peccata mea ? Quid obsecro fieret de me, si vel hodie ad tribunal tuum citarer ? cum nondum de meis pœnitentiam egerim peccatis, magnam certè haberem anam de mea desperandi salute.

O mors ! quàm certa pro me es & infallibilis, & quàm incertum, quando, ubi, aut quomodo me invades ? Et tamen de te dependet æterna salus aut infelicitas mea. O quàm felix est ille, qui moritur in gratia Dei, è contra verò, quàm infelix, qui in statu peccati, & antequam ipsum expiare potuerit ac satisfacere, præoccupatur !

Quàm terribilis erit tibi, anima mea, transitus iste ex hac in alteram vitam, nisi vitam aliam institueris ? Qui dolores, quæ amaritudines, qui pavores ac terrores te invadent, ubi Deus ad suum te citabit tribunal, ut omnium operum tuorum exactam reddas rationem ? Ubi unico intuitu coram te conspicias omnia totius vitæ tuæ peccata, simul ac diabolus de te, veluti futurâ prædâ suâ, jam tum triumphantem.

Actum est, mi Deus ; hæc adeo profundè mentem penetrat ac pervadit meam cogitatio, ut jam tum firmiter proponam ta'em vitam ducere, ut mori non metuam. Ex nunc jam cupio perficere omnia opera illa bona, pœnitentias ac mortificationes, quas tunc me fecisse
opra-

optavero. Extremum hocce momentum semper mihi meipsum ob oculos proponam, ut illuc omnes meas referam cogitationes, sermones & actiones.

Eheu! quid est vita hominis, quæ non perdurat nisi ad breve momentum, quamque statim ab hoc momento, imò vel hoc ipso momento mors forsitan abrumpet? Ut quid amamus aut magnificimus res terrenas adeo inconstantes, ut pulveri, quem ventus asportat, persimiles sint? Illorum nobis possessio certa non est, nisi pro unico temporis momento, at earum infelix amor infelicitatem nobis causare potest ac molestiam sempiternam.

Cur quæso in deliciis habebam corpus illud, quod aliquando terræ inhumatum esca erit vermium? Verùm cur non potius illud affligam pœnitentiis atque in omnigenis exercebo bonis operibus, quia hoc unum est, quod ei beatam asserere potest immortalitatem. En desideria ac proposita mea, mi Deus, quæ, obsecro, ut gratiâ tuâ confirmes, atque illa ad majorem tuam gloriam proque tui amore perficiendi animum addas ac media subministras.

2. De Extremo Judicio.

Anima, quæ consideraverit rationem, quam in die illa terribili reddere debet exactissimam, futuram illic peccatorum, quantumvis secretissimorum, evulgationem, pudorem, quem in illo generali conventu subire debet, Judicis severitatem, sententiam æternæ sive felicitatis sive infelicitatis decretoriam,

De
ratione